

[Else-Merete Ross.]

som går i angst for at blive det. Af en udtalelse i Politiken fra 7. marts ser jeg, at en mand, hvis ægtefælle ikke kan tåle at føde flere børn, kan få justitsministeriets tilladelse til at blive steriliseret. Jeg beklager, at udvalget, der har beskæftiget sig så meget med prævention, ikke har tænkt på at spørge ministeren, om en liberalisering af sterilisationsloven specielt for mænd ikke ville være en ønskelig foranstaltning. Professor, dr. med. Gormsen, som er formand for retslægerådet, mener, at for et midaldrende ægtepar ville sterilisation af manden være en rationel form for prævention. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil overveje dette spørgsmål.

Både ved behandlingen af den forrige svangerskabslov og ved denne er der blevet fremsat ønsker om større muligheder for at hjælpe kvinder til at gennemføre deres svangerskab og for senere at klare omsorgen for barnet. Selv om mødrehjælpens foranstaltninger ikke er nær så gode, som det ville være ønskeligt, er det dog af betydning, at befolkningen i større udstrækning gøres bekendt med dem. Derfor har justitsministeren lovet efter lovens ikrafttræden at annoncere om disse hjælpeforanstaltninger. Desuden vil der blive gjort opmærksom på, at abort kun kan foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge, så tidlig henvendelse til mødrehjælpen er nødvendig. Mødrehjælpen i København har udgivet en god lille pjece om, hvad mødrehjælpen kan gøre for den enkelte kvinde. Næste oplag bør nok have en tilføjelse om 12 ugers fristen for at hindre, at for mange får afslag, fordi tidsfristen ikke kan overholdes. I øvrigt burde lignende pjecer findes over hele landet med adresse og træffetid på de enkelte lokale konsultationssteder.

12 ugers fristen er indført, fordi indgrebet inden for denne periode medfører færre risici og er mindre smertefuld, men for at 12 ugers fristen skal kunne overholdes, må sagsbehandlingen gå meget hurtigt. Mødrehjælpen har for øjeblikket 57 ubesatte socialrådgiverstillinger og har måttet lukke nogle filialkontorer. Disse stillinger må i hvert fald besættes. Muligvis bliver det endda nødvendigt at oprette flere socialrådgiverstillinger, hvis man skal få loven til at fungere efter dens hensigt; ellers risikerer man, at 12 ugers

fristen overskrides med deraf følgende afslag, som vil kunne medføre, at de pågældende forsøger sig med illegale aborter, hvis antal man netop ønsker at reducere, og den illegale abort vil så finde sted på et tidspunkt, som regnes for mere risikabelt.

Ved afslag på anmodning om abort skal kvinden skriftligt have begrundelse for afslaget og gøres opmærksom på, at hun kan lade sin sag gå videre til ankenævnet. For at kunne nå igennem også denne instans inden udgangen af 12. svangerskabsuge er det ekstra nødvendigt med en hurtig sagsbehandling i samrådene. Flertallet i abortudvalget var imod oprettelse af et ankenævn. Jeg er enig med justitsministeren i, at det er rimeligt i en sag af så stor betydning for en kvinde, at der er en klageadgang. Desuden har ankenævnet den opgave at påse, at de ansøgende får en ensartet behandling over hele landet. De meget uensartede indstillingsprocenter, der nu findes de forskellige steder, finder jeg højst uheldige. Man må håbe, at ankenævnet kan bidrage til at få det forhold ændret.

Denne lov gælder ikke for Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft. Jeg vil henstille til Grønlandsministeren at se nærmere på det kapitel om Grønland, som vi har skrevet i seksualoplysningsudvalgets første betænkning. Vi mener, at seksualundervisning bør indføres i Grønland, men bør ske på grønlandsk med brug af den for grønlænderne kendte terminologi og gives af en person, der er indlevet i den grønlandske mentalitet og adfærd og så vidt muligt er fastboende på stedet.

Når jeg er gået så meget ind på det oplysende og svangerskabsforebyggende arbejde, som nu kommer i gang efter denne lov, er det for at understrege, at vi gennem dette arbejde netop søger at modvirke, at kvinder kommer i en situation, hvor de kan have behov for at benytte sig af loven. Verden over beskæftiger man sig med familieplanlægning. I Europarådet sidder jeg i et udvalg angående befolkningsspørgsmål og er glad over nu at kunne meddele de fremskridt, der er ved at komme herhjemme. I øvrigt er jeg også glad ved at kunne meddele, at indikationerne for tilladelse til svangerskabsafbrydelse er blevet udvidet. I vort u-landsarbejde bidrager vi til arbejdet for familieplanlægning og til anskaffelse af anti-